

En række finansielle virksomheder – det vil navnlig sige pengeinstitutterne – står som udbydere af betalingsmidler og er samtidig undergivet en særlig finansiell tilsynslovgivning. Disse virksomheder er under tilsyn af Finanstilsynet. Når en finansiell virksomhed udbyder et betalingsmiddel, vil virksomheden altså være underlagt to tilsyn, nemlig dels Finanstilsynet og dels Forbrugerombudsmanden.

Det er naturligt, at Forbrugerombudsmanden ved sin tilsynsvirksomhed tager hensyn til, om en udsteder samtidig er underlagt et finansielt tilsyn af Finanstilsynet. Lovforslaget indeholder derfor i § 16, stk. 5, en regel om, at Forbrugerombudsmanden skal høre Finanstilsynet, inden han træffer afgørelse om forhold af sikkerhedsmæssige eller edb-tekniske aspekter i betalingssystemer inden for pengeinstituttsektoren.

3.5. Hæftelses- og ansvarsregler

Lovforslagets § 10 fastlægger hæftelsesreglerne, hvis et betalingsmiddel misbruges, dvs. anvendes af en person, som ikke er berettiget til at anvende betalingsmidlet. Bestemmelsen erstatter betalingskortlovens §§ 21 og 26 e.

Bestemmelsen i § 10 gælder kun for forudbetalte betalingsmidler, hvis der på betalingsmidlet kan opbevares værdier, der overstiger 3.000 kr., eller hvis det forudbetalte betalingsmiddel kan genoplades automatisk, jf. § 2, stk. 1.

Lovforslagets § 11 regulerer udsteders og indløseres erstatningspligt, hvis der opstår tab som følge af fejl. Bestemmelsen afløser betalingskortlovens § 22.

Det er fundet rimeligt at lempe ansvarsreglen, idet § 22 indebærer, at en udsteder i en række situationer kan blive ansvarlig for fejl på grund af forhold, som udsteder er uden reel indflydelse på. Et generelt og ubetinget objektivt erstatningsansvar under sådanne omstændigheder er ikke rimeligt.

Udsteder er efter forslaget ansvarlig for brugers tab i de tilfælde, hvor tabet skyldes fejlregistrering eller konteringsfejl. Dette gælder også, hvor fejlregistreringen eller konteringsfejlen skyldes forhold hos tredjeemand. Udsteder pålægges således fortsat et objektivt ansvar i forhold til bruger, dvs. uanset at fejlen er hændelig.

Er der opstået et tab for brugeren i forbindelse med, at en betalingstransaktion ikke gennemføres eller gennemføres mangelfuldt, på trods af at brugeren via systemet har modtaget en bekræftelse på, at betalingstransaktionen er anerkendt, er udsteder ligeledes erstatningsansvarlig. I dette tilfælde gælder der dog en force majeure regel.

Betalingsmodtager vil være beskyttet af ansvarsreglen i § 11, stk. 3.

3.6. Registerregler

Når forbrugeren anvender elektroniske betalingsmidler, er der risiko for, at udstederen af betalingsmidlet foretager registreringer af forbrugers adfærd og på baggrund heraf laver personprofiler af forbrugere, som den erhvervsdrivende kan bruge dels til egen markedsføring, dels kan sælge eller videregive til andre erhvervsdrivende. De oplysninger, der kan registreres, kan være meget følsomme, idet det er muligt at registrere, hvornår, hvor og hvad der købes, samt hvor meget der betales.

Forslagets § 12 regulerer disse særlige registerretlige problemer i forbindelse med anvendelse af betalingsmidler. Bestemmelsen afløser betalingskortlovens kapitel 6.

Ordet "behandling" dækker ikke blot registrering, opbevaring og videregivelse, som er omfattet af betalingskortlovens § 24, stk. 1-3, men dækker enhver form for håndtering af oplysninger.

Lovforslaget indeholder en udtømmende angivelse af, til hvilke formål der kan ske behandling af oplysninger om, hvor betalingsmidlerne har været anvendt, og hvad der er købt. Formålet er at sikre, at sådanne oplysninger ikke benyttes fx til opstilling af forbrugsprofiler og kortlægning af brugernes forbrugsmønstre.

I forhold til betalingskortloven er anvendelsesområdet i lovforslaget ændret. Anvendelsesområdet er således på den ene side indsnævret, idet forslaget alene vedrører oplysninger om, hvor brugerne har anvendt deres betalingsmidler, og hvad de har købt. Forslaget omfatter fx ikke de generelle kontooplysninger, som udstederen er i besiddelse af. De oplysninger, der ikke bliver reguleret af lovforslagets § 12, vil være reguleret af den almindelige databeskyttelseslovgivning og af markedsføringsloven. På den anden side er rækkevidden af lovforslagets § 12 blevet udvidet, idet bestemmelsen fremover også gælder for oplysninger om en flerhed af brugere. Reglen gælder fx også behandling af oplysninger om, hvor personer i en bestemt aldersgruppe eller i et bestemt geografisk område anvender deres betalingsmidler.

Endelig er det ikke fundet nødvendigt at opretholde den særlige registerregel, der angik registrering af betalingsmodtagers forhold, som fandtes i betalingskortlovens § 24, stk. 3. Registrering af forhold, der vedrører betalingsmodtager, foreslås således alene reguleret af den generelle databeskyttelseslovgivning.